

ni izdalo. Videžani so se držali kot korenjaki.

Sedem naših smo steli, nasprotna garda samo četiri!! Torej zmaga naša! Pa zgodila se je taka predrznost, katera bi nikjer drugod ne bila mogoča! Ko pride naš volilec na vrsto, položi volilni listek na mizo, ker ni mogel brez očali brati; zdaj pristopi naš gospod laporski župnik k njemu, da mu bere imena, on pa jih ponavlja, kakor je to običajno pri volitvah in tudi — postavno dovoljeno. Zdaj pa, kakor burja prihrumi v sobo oskrbnik grofa Ignaca Attems ter začne kričati in upiti: «To ne gre, to ne sme biti, da bi kdo drugi imena bral.» Za njim pa še začne vpiti grofovski lovec, ki je s puško na rami gor in dol po volilni sobi letal in tema dvema se še pridruži neki mladi sorodnik Stigerjev, katerega je Stiger seboj pripeljal. Nemara ti bistriški Nemci mislijo, da imajo njihovi otroci že volilno pravico, ko na svet pridejo.

Ko ti trije tako vpijejo, začne se župan Ačko vpiti: «Komisjon aus, komisjon aus.» Kar so udje volilne komisije tako zastopili, da so vstali in odšli. Tako je bila volitev v prvem razredu pretrgana? In ta naš župan! Namesto, da bi razgrajče razpodil, pa volitev pretrga! Pa nič ti ne pomaga, ljubi naš župan! Sedem nas je, vas pa samo štirje! Razumiš, kaj se pravi to, da je sedem več kot štiri! Povej nam: Kaj ti pomaga zdaj, da si se zmeraj držal Stigerja, saj te ne more več na županski stol posaditi! Tudi Stiger ni Bog! Pravijo sicer, da točo preganja, pa županov ne more posajati na županske stole — in ti cigonci župan si pa mislil, da te bo Stiger še enkrat venčal s krono župansko! Odklenkalo je.

In vi Cigončani, ki stojite v nasprotnem taboru, kedaj se boste spreobrnil! Vi rajši trobite v rog mestne gospode, kakor da bi z nami, ki smo kmeti, kakor vi, volili in si dobri bili. Dobro, če vam je Stiger ljubši kakor mi, držite se njega, pa potem bodete še prihodnjič v 2. razredu propadli. Zato smo mi vaši nasprotniki, ker se držite Bistričanov, ki so nasprotni Slovencem. Kakor hitro pa se ločite od teh, smo si prijatelji in imeli bote župana na Cigonci, značajnega moža, ki bo vam čast delal.

Uradnikoma grofa Attemsa pa to-le povemo: Dozdaj smo mi kmetje mislili, da se mestna gospoda ve bolj olikano obnašati, ker je delj časa hlače trgala na solskih klopah kot mi kmetje; pa zdaj pa že smemo ponosno reči: Mi kmetje imamo več olike, se spodobneje obnašamo in pustimo vsakemu svoje!

In oče Stiger! Ti moj Bog, kdo bi si bil mislil, da njim opoldne ne bo juha dišala! Žal bi nam bilo, če bi vsled Cigonške volitve nemare shudeli! En dober svet vam pa damo: Ne brigajte se preveč, in ne skrbite toliko za naše volitve, pa vam bo teknilo; prevelika skrb «cera» človeka; ne vtikajte povsod svojega nosa, drugače se znate večkrat «po nosu dobiti», kakor zadnje soboto na Cigonci.

In zdaj ti bistriški gospodje pravijo, da bo cela volitev ovržena! To bi ti strici seveda radi videli. — Pa imamo še postavo! V 1. razredu bo še enkrat volitev in takrat bo naših zopet sedem, onih pa 4. — In to vam še enkrat povemo: Sedem je več kot 4, in to ostane, če cela Bistrica začne po glavi hoditi!

Torej zmaga naša! Na Cigonci se prihodnji župan ne bo več Bistričanom klanjal! In če bi res proti vsi pravici bile volitve tudi v 2. in 3. razredu, potem pride nas še več! Vrli Laporčani in Hošničani nam pridejo še v večjem številu na pomoč! Potem se bote bolj kisle obraze delali! In velikemu Nemcu Pičnu, ki je pisal pri volitvi, moremo tudi nekaj povedati! Drugikrat doma bolj dobro preberite občinski volilni red in našli bodete, da ima s pooblastilom pravico voliti tudi tisti, ki v občini nič davka ne plača!

Repenčili ste se, da ni res in vsled tega je volitvena komisija pooblastilo g. laporskega župnika odbila!

Zakaj pa niste svojih ust odprli, ko je grofov oskrbnik Cirmann volil s pooblastilom. Ali ima on posestvo v občini? Ali plačuje le vinar dače?? Kaj pravite k temu? Ali je to pravično? Poglejte si v prostih uricah odloke upr. sod. 31. dec. 1885, št. 3437; 13. maja 1886 št. 1427; 12. jan. 1888 št. 94 in 8. nov. 1888 št. 3416, potem bodete prihodnjič sposobnejši za volilnega komisarja!

Iz Mozirja. (Občinske volitve.) Mislili smo molčati o naših občinskih volitvah. Ker pa se mozirski krmežljivec v ljubljanskem smrdljivcu zadira v naše ljudi, povemo, zakaj smo iz obč. odbora vrgli dva tržana, a šest drugih tržanov smo itak volili. — Prvi vzrok je bil ta, da je obč. gospodarstvo popolnoma zadolženo. Čeprav imamo že 60% obč. doklad, pretili so vedno novi dolgovi. Po vsem okraju smo prišli v pregovor, da smo naprednjaki v dolgovih. Zraven je bilo tudi naše geslo, voliti samo take može, ki sami dobro stojijo in gospodarijo; kajti kako bi pač človek dobro oskrboval tuje imetje, ki se svojega ne zna, kako bi bil gospodar cele občine, ki še za se ne sme biti posestnik. — Drugi vzrok je bilo politično delovanje onih dveh izbacjenih. Eden, čeprav iz nekdanje duhovske hiše, se pogosto ponižuje za dopisnika v ljubljanskega smrdljivca, a drugi je kot župan pripustil nezaupnico našim deželnim poslancem, če se je sploh sklenila pri seji. A mnogi odborniki in dva obč. svetovalca nič ne vesta, da bi se bila sklenila taka nezaupnica pri obč. seji. Najbrže sta ona dva izbacjena na svojo roko poslala tisto sramotno nezaupnico. Deželne naše poslance tako zahrbtno udariti, to je napaka, katere so zmožni le politični otroci in torej vredni politične šibe. — Tretji vzrok pa je naše versko stališče. O letošnji tukajšnji primiciji se je pokazalo njuno versko stališče. Eden se je o tisti priliki obnašal proti č. g. župniku tako netaktno, da je moral zadnji na pomoč poklicati politično oblast. A drugi je na predvečer iste slovesnosti kričal po trgu: «Papeževe zastave ne sme biti nikjer, sicer jo jaz pustim po hlupu raztrgati.» Ko se je pri banketu napilo Lenu XIII. zvižgali in tulili so povabljeni in nepovabljeni liberalci in liberalke: «Pereat papež! Proč s papežem! Mi ne potrebujemo papeža!...» In takim ljudem naj pustimo občino v roke? — Sicer pa povemo mozirskemu obrekovalcu, da je velika večina tržanov in vse kmečko prebivalstvo prav zadovoljno z izidom volitve. Marsikdo si mane roke, norčujoč se: «Haha! Tako hitro pa še pri vojakih ne porežejo zvezd, kakor se je tu zgodilo!» Drugi zopet: «Hm! Škoda, da nismo že prej ozdravili kašlja z volitvami!» Tretji zopet: «Lepi zavod na Beli Peči bi še zdaj imeli, ko bi se pametno gospodarilo!...» Četrti zopet: «Najprej je Polonečka pognala «punkeljček» za njim, zdaj pa ga je občina dala na «penzijo.» Peti zopet: «Še obrtna zadruga mora proč iz tiste hiše!» Tako je, g. dopisnik! Sami svojim somišljenikom škodujete največ. S svojimi dopisi v ljublj. smrdljivcu nas ne bodete ugnali. Mi se ne bojimo «plehnatih» gromov in papirnatih strel.

Dobrna pri Celju. (Občinske volitve.) Pretekli teden so bile na Dobrni občinske volitve. Javna tajnost je bila, da se v nasprotnem taboru nekaj kuha proti slovenskemu odboru. To in pa zmago oznanjajoči: «Ber ma schon segen» enega nemških mogočnejšev, vzdramilo je slovenske volilce, da so se v večjem številu kakor navadno udeležili občinske volitve. Iz nasprotnega tabora so prihajali le posamezni volilci, menda bolj opazovat, kako da stvari stoje, a ko so videli, da je večina naša, so drugi izostali. Naši kandidati so bili izvoljeni soglasno, in tako je zopet občina Dobrna na tri leta izročena domačim rokam. Večinoma so sicer prejšnji odborniki, le nekaj je novih, a ravno od teh sme dobrnska občina pričakovati, da

bo novi odbor v nekaterih rečeh pokazal več narodne odločnosti, kakor poprejšnji.

Pohvaliti moramo volilce, da so se držali strogo narodne discipline; da celo taki, ki so poprejšnja leta volili nasprotno slovenski stvari, sprevideli so svojo zмотo ter se spreobrnil. Vendar pa vseskozi ni bilo, kakor bi bilo moralo biti. Pribiti namreč moramo čim, kakoršnega menda Dobrna ne pojmi že dolgo, čim narodnega izdajstva, ki kaže v jasni luči, kam prižene človeka svoje-glavnost in prevelika častiželjnost. Neki volilec, ki je bil ob ednem postavljen kot kandidat v tem razredu, je namreč oddal prvi svoj glas najhujšemu nasprotniku dobrnskih Slovencev. Vsi volilci smo se spogledali, ko je zinil znano ime. Kaj takega ni pričakoval nihče. Istotako nikdo ne more razumeti, kako da je mož, ki je že bil volilni mož pri državnozbornskih volitvah ter volil narodno, preskočil v nasprotni tabor ter postal naš nasprotnik. Ako voli z Nemci Nemeč po rodu, mu tega ne bo nihče zameril, ker pameten človek spoštuje prepričanje svojega bližnjega, če pa otrok slovenske matere javno zataji svoj rod, ako mož pred svojimi sosedi, pred celo občino vrže od sebe dosedaj neomadeženo obleko svoje narodnosti ter zato zleze v haljo nemškutarstva, potem to zasluži ime, ki ga zapisati nočemo. Sicer še je temu gospodu enako glasoval nekdo drug, tretji glas ne pride v poštev, ker je bil odan izrečno iz šale — a na tega nismo računali, tega poznamo, zato pa je tudi letel iz odbora, v katerem je poprej sedel. Temu tudi ne zamerimo, in zakaj ne? Zato, ker je bil, kakor pravijo, tako odkritosrčen, da je po volitvi razodel svoje srce in nagibe za svoje ravnanje. Zgodovina sicer ne pove, če je prej omenjeni gospod volilec imel tudi enake nagibe pri svojem glasovanju kakor drugi, a nekateri sumijo, da jih je imel. Poročajmo naprej! Pozneje je pil naš prvi nezvesti volilec v nemški krčmi ter tam zabavljat čez novi odbor. No, tako junaštvo mu radi pustimo in tudi njegovo jezico razumemo, saj se je sam lahko videl med kandidati, pa v zadnjem trenutku je pogorel. Prosili bi ga pa, naj se svojim zabavljanjem počaka, da vidi dela novega odbora. Izrazil se je baje, če ne gre z lepa, pa se bomo «prijeli». — Dobrna! Kaj občuduješ bolj; njegovo modrost ali njegovo junaštvo? Kaj si ta mož ne domišljuje! Menda misli, da bodo občinske seje v gostilni, in da se bo posvetovalo o nemškem pivu ter glasovalo po «kriglih». Ne, tako daleč še dobrnska občina ni prišla in upamo tudi ne bo.

Pa nekaj drugega je. Stare ženice so pri pranju perila ob potoku stuhtale, da bi omenjeni gospod rad postal — župan ali občinski predstojnik. O jej, jej! Al' so modre starih žensk sive glave! Zdaj še pa to! Pa bodite potolažene dobre ženice! Še mnogo, mnogo vode bo steklo po našem potoku, še velikokrat bo moral omenjeni gospod iti v gostilno zabavljat čez slovenske občinske odbore, predno bo kateri naslednjih odborov tako, tako, no tako pozabljev, da bi dvignil na sedež občinskega predstojnika ravno njega. Ne vemo in tudi trditi nočemo, da kaj takega sam pričakuje ali da bi se mu tudi le sanjalo, zakaj če bi imel res tako visokoleteče misli, morali bi ga pomiriti ter mu reči, da mož, ki je pri volitvi glasoval tako, da sedaj lahko vsi otroci dobrnski s prsti kažejo na njega, ker je zatajil svojo narodnost, da tak mož nam županil ne bo. Mimogrede še omenjamo, da je ta gospod tudi cerkveni ključar. — Heil!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Trgatev je tukaj... V naše vinograde se je naselilo novo življenje. Prej je počivala tihoča nad vinogradi, skozi katero

je odmevalo tem glasneje enakomerno udarjanje dolgočasnih klopotev. A sedaj . . . iz vinogradov odmeva veselo petje, nedolžen smeh, krepko vriskanje in zamolklo, pone srečeno prasketanje zarjavelih pištol. Na Spodnjem Štajerskem se je začela ta teden trgatav. Saj je tudi že čas za to delo, kajti naše slovenske Treze hočejo piti ob svojem godu sladek mošt, naši Martini pa ga prekrstiti v vino. Hvala Bogu, letos bo dovolj mošta, da ga Treze pijejo in Martini krstijo, kajti trgatav na Spodnjem Štajerskem bo bogata. In naše slovensko ljudstvo se vsled tega veseli letošnje trgatve, a mi se veselimo z dobrim ljudstvom. Le popevajte, le vriskajte, le veselite se, in stare pištole naj pokajo, da bo odmevalo po dolinah in bregovih . . . ! Trgatav je tukaj!

Boj proti Slovincem ne bo utihnil, tako so sklenili nemški politiki na shodih v Mariboru dne 5. t. m. in v Radgoni dne 6. t. m. Rekli pa so, da bodo Nemci sedaj najbolj delovali: 1. proti slovenskim posojilnicam, ker te delajo Slovence preveč neodvisne od Nemcev, 2. proti slovenskim učiteljem, profesorjem in uradnikom, ker hočejo svoje nemške sinove spraviti na dobra spodnještajerska mesta, 3. proti dvojezičnim šolam, ker pridejo iz njih premalo zagrizeni Nemci. Nadalje so izrekli, da hočejo 4. dobiti zopet okrajne zastope v svoje roke, da bodo imeli tembolj slovenske kmete v svojih vajatih, zato želijo, da se 5. od vlade odobri Stallnerjev predlog, katerega je stavil v deželnem zboru, naj namreč tudi meščani (posestniki hiš) volijo s kmeti v okrajne zastope. Potem bi imeli seveda meščani in tržani večno jerobstvo nad kmeti. Zahtevali so tudi 6. naj se jim ustanovi na deželne stroške, torej tudi s slovenskim denarjem, nemško žensko učiteljsko, da bodo z nemškimi učiteljicami lahko izpodrinili slovenske učiteljice iz njih služb. Proti kmetijskim društvom pa so navajali, da se morajo udušiti, ker so žepom nemških trgovcev preveč škodljiva, nasprotno pa koristijo slovenskemu kmetu. In še več takih posebno slovenskim kmetom sovražnih predlogov se je stavilo. Ptujski pek Ornik, kateri je glavni steber »Štajerca«, je bil v Mariboru in Radgoni navzoč, a nikjer ni vzel v obrambo našega spodnještajerskega kmeta. V Mariboru je bil navzoč pri zborovanju celo urednik »Štajerca«, a tudi on je molčal o vseh predlogih. Za slovenskega kmeta ni besedice znil. Vkljub temu pa bo v prihodnjem »Štajercu« zopet brati, da sta »Štajere« in Ornik prijatelja slovenskih kmetov, da hočeta mir z njimi . . . in mnogi slovenski kmetje bodo to tudi verjeli. Kmetje, odprite vendar svoje oči!

Mil. knez in škof so se zadnji petek dne 4. oktobra odpeljali v Rim, da se poklopijo sv. Očetu. — Iz Rima se nam poroča o sprejemu: V torek so sprejeli sv. Očeta našega premilostljivega kneza in škofa. Bila je ednajsta ura, ko so se pripeljali knez s prelatom Nagl-om in s svojim kapelanom na Damazov dvor v vatikanski palači. Elegantni elevator je vzdignil prišlece koj v drugo nadstropje. A še od tam je bila dolga pot do sv. Očeta. Bilo je treba prehoditi mnogo sob. Koj v prvi — v dvorani papeža Klementa — je pozdravilo po vojaški dvanajst Švicarjev; nosijo še pisano opravo nemških meznikov iz začetka novega veka. V drugi so stali rudečengrujeni profrenieri, v tretji posvetni komornik v črni svili, v četrti je stražil zopet Švicar. Peta soba je bila polna lepih slik kakor kak muzej, naslednjo pa so krasile dragocene nizozemske preproge s vtkanimi prizori iz življenja sv. Marije Magdalene. Prehodili smo še en prostor — prednji del papeževe hišne kapelice — in smo vstopili v prestolno dvorano. Tu smo čakali. Stene krije rudeči damast in beli zastori zagrinjaje okna, da dnevna svetloba le medlo razsvetljuje široki pas pod pozlačenim in izrezljanim lesenim stropom, kjer se vrstijo na presno slikane podobe svetni-

kov in skofov, čednosti in pokrajin. Pod baldahinom ob steni je rudečežametasti pozlačeni prestol; tu sprejemajo sv. Očeta zastopnike cesarjev in držav. Nas pa je še ena soba ločila od zasebne vsprejemnice naslednika sv. Petra, in v tej sta se šetala dva duhovna komornika, eden Avstrijec, grof Zichy, sin odlične globokoverne ogrske rodovine. Dve lepi uri iz 18. stoletja ste nas opominjali, kako počasi teče čas, kadar človek čaka kakega važnega trenutka za svoje življenje. Cesar Karol, pravijo, se je zaman trudil v samostanu sv. Justa, uravnati ure, da bi vse šle enako. A vatikanski služabniki to znajo, vsaj poldvanajsto uro ste bili ob enem. Komaj je zamrl njun odmor, je spremil komornik svitlega kneza k sv. Očetu. In ko sta kazalca se pomaknila za dlan naprej, je imel tudi škofov spremljevalec srečo poklekniti k nogam namestnika Kristusovega. Ni opazil svilenih preprog v mali sobici, niti pozlačenega prestola, gledal je le v dobrohotni, blede, skoro brezkrvni obraz sv. Očeta, čutil je lahni pritisk roke, ki so mu jo polagali na glavo zagotavlja blagoslova njemu in vsem, za katere je želel. Obljubili so še presvitlemu knezu vse spolniti, za kar so prosili, in vsprejem je bil za nas pri kraju. Ne pa za sv. Očeta, zakaj čakali so že drugi. Tako gre dan za dnevom, teden za tednom, navzlic starosti in navzlic — preneglenim liberalnim poročilom o njih slabosti in boleznih. Bog Jih ohrani še mnoga leta!

Provinciálnu usmiljenih bratov v Gradcu o. Em. Leitnerju, katerega je zadela kap, se polagoma vrača zdravje.

Zmagoviti konji slovenskih konjerejcev. Dne 6. okt. je bila dirka v Gradcu, katere so se udeležili tudi slovenski konjerejci in sicer s častjo. Pri plemenski vožnji je dobil Anton Slavič iz Grab s svojim »Tonijem« tretje darilo in g. Ferdo Krajnc iz Babinec s triletim kostanjevim žrebcom »Princ Prater« četrto darilo. Pri »Graški dirki« je dobil g. Anton Slavič s »Tonijem« drugo darilo.

Cirkovce, pošta Pragarsko so dobile 1. t. mes. poštni nabiralnik ter imajo vsakdanjo zvezo s pošto na Pragerskem.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. Predragi mi »Slov. Gospodar«, velika žalost me je obdala, ko sem pred nekaterimi tedni bral v tvojih predalih, da je ptujskega kresala po imenu »Štajerca« v celi juriješki fari največ na Jamni in v terbegovski občini. In koliko obrekovanja se je vendar slišalo v zadnji številki »Štajerca«, kar se nikakor ne spodobi za krščansko ljudstvo. Ako bi tega »kresala« v naši fari ne imeli, bi to vse izostalo. Zatorej predragi gospodarji jamički in terbegovski, bodite prepričani, da se po »Štajercu« zapravlja vaša sveta vera in glejte, da se tudi iz naših dveh krajev odstrani ta ptujski kramar. Na vseh krajih cele juriješke fare vlada mir, le med nami se sliši grozno obrekovanje, ki ga prinaša »Štajere«. Pred celo farno vas je lahko sram, kateri imate »Štajerca«, da vas on tako za nos vodi in ga vi tako radi ubogate. No enkrat boste že spoznali njegovo sladkosnednost, ali bode prepozno. Pa predraga dekleta, od vas pa smo slišali vesele besede v zadnjem listu »Slov. Gospodarja«, kako se pogumno borite proti »Štajerčevim« bralcem in naročnikom. Le pogumno naprej! Vse za našo slovensko domovino! Jamničar J. V.

Odlikovanje. Cesar je podelil ravnatelju deželne poljedelske šole v Grottendorfu, Juliju Hanselu, zlati zaslužni križec s krono.

Iz šole. Za začasno učiteljico v Zrečah je imenovana gđ. Amalija Tribnik, za Sv. Duh v Ločah pa g. Franc Cmerešek. Učiteljska služba na šoli v Čadramu se še jedenkrat razpiše. Službo menjata g. Lorenc Serajnik v Rečici z gđ. Heleno Dolenc v Prihovi.

V finančnem okraju mariborskem ležeče mitnice, in sicer v Strihovcu, Slivnici, Vojniku, Lokah, Selnici na Dravi, Gornji Vi-

žingi in Slov. Bistrici se oddajo v zakup, in se bo vršila glede tega dne 19. t. mes. ustmena obravnava ob 10. uri dopoldne pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru, kjer se tudi poizve lahko vse natančneje.

V Zrečah je minuli torek v premogovniku pri razstreljevanju kamenja po nesreči smrtonosno zadelo rudarja Mihaela Lamut iz Stranic; revež je čez sedem ur pozneje umrl. Njegovemu tovarišu Ignaciju Lajhar iz Radanevesi pa je ob enem kamen odsekal košček spodnje ustnice.

Sneg na planinah. Iz Celovca se poroča, da je koroške planine zadnji ponedeljek zapadel sneg do višine 1300 metrov.

Poročil se je na Jesenicah ob Savi naš štajerski rojak nadporočnik g. Cvirn z gospodično Herm. Namorševo.

C. kr. učiteljske v Mariboru ima čast, da na njem poučuje tudi nemški profesor Murauer. Ta nemški profesor je pred kratkim prišel skrivnostno-sladko ginjen v Narodni dom ter tamkaj imenoval pred občinstvom gospoda ravnatelja c. kr. učiteljske »šufta«. Ali ni to nezaslišano? Podrejen profesor se upa svojega predstojnika javno žaliti! In ta predstojnik, g. ravnatelj Schreiner, je znan kot najboljši jugoslovanski pedagog, kot izboren, pravičen in človekoljub ravnatelj! Ako bi storil kaj takega slovenski profesor, gotovo bi že drugi dan pridrdral Linhart z disciplinarnim redom v Maribor. Nemškemu profesorju pa se menda ne bo nič zgodilo! Mi zahtevamo tudi v tem enakopravnost! Profesor Murauer skuša sicer celo stvar v »Südst. Presse«, ki je škandal spravila v javnost, nekako omiliti, ter pravi, da »onega izraza o svojem ravnatelju ni mogel rabiti.« To ni nič! Ali ste rekli, ali niste rekli. Če ste rekli — in mi imamo priče, da ste — potem obžalujte svoj izrek in ga brez ovinkov prekličite. Če pa niste, potem pa tudi brez ovinkov recite, da niste rekli. »Mogel« ali »ne mogel«, o tem se sploh ne govori. Mi te stvari ne bomo pustili pri miru, in slovenski učitelji, ki poznajo prof. Murauerja, bodo nam zato gotovo hvaležni. Mi zahtevamo, da se da popolno zadoščenje javno žaljenemu, povsod visokospoštovanemu možu!

V Rančah, župnija Slivnica pri Mariboru se je obesil posestnik Franc Vrečko dne 5. t. mes. v svojem stanovanju. Bil je nasprotnik slovenski stvari. Bog mu bodi milostiv!

Iz Središča se poroča, da so zadnji petek, dne 4. t. m., našli Katarino Pugešnik, posestnico v Središču, mrtvo v Dravi na hrvatski strani. Bila je siloma umorjena, ker se še poznajo sledovi.

Duhovniške vesti. Č. g. Franc Planinc, dosedaj provizor v Tinjah, je postal provizor v Stopercih.

Iz Celja. Drobne novice. Delavsko podporno društvo si je osnovalo svoj pevski zbor, ki šteje že blizu 30 udov; pevovodstvo je prevzel g. dr. Schwab. — Celjsko pevsko društvo priredi 1. novembra igro »Mlinar in njegova hči«. — »Giftna krotka« ne gre tukajšnim nemčurkim trgovcem izpod rok, ker se je kmetje branijo sprejeti, rabijo jo le v zavijanje blaga. — Obesila se je neka natakarica pri sladničarju Mörtl — baje radi nesrečne ljubezni. — Celjske barabe sprejele so pruske vojake, idočee iz Kitajske domov, s »heil«-klici. V odgovor se je slišal en sam (pa še ta je bil slab) »urá«! O nehvaležnost! — Tukajšni socijalni demokrati so obrnili Nemcem hrbet; oni dan so germana Žagarja tako napadali, da je obupan zaklical: »Tukaj sem, le me pojejte!«

Požar. V nedeljo, 6. t. mes. je upepelil ogenj v Drešnjivasi pri Celju eno hišo, hlev in gospodarsko poslopje.

Imenovanje. Sv. Očeta je imenoval Antona grofa Nugent-Pallavicini-Centurioni, posestnika Hausampacher pri Hočah, svojim tajnim komornikom.

Iz Bočne pri Gornjemgradu. Dne 30. sept. t. l. smo imeli tukaj občinske volitve. Za izgled smo si vzeli vrle Kokarčane in naše Mozirčane, ki so iz občinske zbornice pometli može, kateri so pristaši kranjskega »Slov. Naroda« in »Rodoljuba«. Le mislite si, da celo šmartinski Bak, predsednik liberalne kmečke zveze, ni mogel zlesti čez naš občinski prag. Porivali so ga, pa ni šlo. Mozirski večni kandidat ga je že na predvečer priganjal s praprotjo, tudi Čuježev Joža ga je porival, pa ni šlo. Pokazali smo, da naša zadrečka dolina še ni zrela za »bratomorni boj« tako, kakor se sploh misli. Znaprej nam bodo vladali sami prepričani katoliški in narodni možje. Nasprotniki se sicer tolažijo, da bo volitev razveljavljena, a potem vas bomo poslali domu še z večjo sramoto. Mi smo siti vašega obrekovanja in vaše gonje zoper duhovnike. Zdaj samo trg Gornji-Grad, Nova Štifta in Ljubno zdihujejo pod liberalnim jarmom.

Iz Gornje savinje doline. Trg Gornji-grad je izvolil premil. knezoškofa ljubljanskega za častnega občana. To je nekaka nezmisel, ker je Prezvizišni že itak vsled svoje grajščine gornjegraški tržan. A gotovo bi visokemu gospodu ugajalo bolj, če bi se trg Gornji-grad otresel Bak-Kumrovega poveljstva, otresel jungovskega biča, kakor pa dragi diplom za 300 gl., s katerim se Gornjegracij hvalijo, češ, da bodo s tem nekako popravili velike dobrote ljubljanskega vladike.

V Ptuj imajo še vedno Bismarckgasse. G. Ornik, pod vašim županovanjem se je dalo ulici to ime, ki mora žaliti vsakega avstrijskega domoljuba! G. Ornik, odpravite to sramotno ime!

Iz Kočnega. Dne 24. sept. t. l. je bila občinska volitev v Vrholec. Tisti, ki pridno »Štajerca« berejo, so hoteli občino vladati; pa njim je spodletelo. Nobeden prijatelj »Štajerca« ni prišel v odbor, izvoljeni sami vrli, pošteni možje iz Kočnega in 2 Vrholana. — Vrholanom pa to le povemo: Če se bodete tistih ljudi oklepali, ki »Štajerca« imajo za svoj evangelij — potem bomo zmeraj proti vam volili; če se pa ločite od njih, potem bomo prihodnjč z vami volili tudi poštene Vrholane, drugače pa nikoli! Prijatelji »Štajerca« ne sodijo v občinski odbor!

Naročnikom »Voditelja«. Le po pomoti odpravništva so se dodjale nekaterim gg. naročnikom nakaznice za l. 1901. Kdor še dolguje naročnino, najde moder križ na zavitku. Upravništvo »Voditelja«.

Ponarejanje bankovcev. Posestnika Zurkaleka v Mostecu poleg Brežic in vso njegovo rodbino na Štajerskem in Kranjskem so spravili pod ključ, ker je ponarejal papirnat denar 20 kron. Goljujfo je izdal graver v Zagrebu, do katerega se je Zurkalec obrnil, naj mu priredi obrazec za vrsto bankovca (serija). Poškodovani so vsi, kateri so po neprevidnosti te napčne Zurkalskove bankovce sprejeli.

13letni požigalec obsojen. Poročali smo, da je 23. septembra v Dobrovcih pri Mariboru požar uničil deset hiš z vsemi gospodarskimi poslopji. Zažgal je 13letni deček pastir Franc Fras iz maščevanja, ker so ga radi lenobe kaznovali. Ker deček še ni dosegel 14. leta svoje starosti, kaznovati ga je moglo le okrajno sodišče in ga je obsodilo na šest mesecev zapora. Pogorelci, ki so bili zaslišani za priče, so bili pred sodiščem tako razburjeni, da bi bili mladega hudodelca skoro napadli.

Kapela pri Radgoni. Minolo angeljsko nedeljo imeli smo Kapelčanje lep dan. Cerkevno predstojništvo oskrbelo je prezlatitev jabolka in križa na zvoniku, katero delo je pohvalno izvršil vsestransko priporočljivi in obče znani mojster g. Janez Lančič iz Gornje Radgone. Kn. šk. duhovni svetovalec, veleč. g. Ivan Skuhala, dekan ljutomerski so oboje, kakor tudi podobi presv. Srca Jezusovega in Marijinega v nedeljo slovesno blagoslovili, z lepim govorom pomen te slavnosti razložili in potem ob asistenciji čč. gg. sosedov slu-

žili veliko sv. mašo, pri kateri so domači pevci prav lepo peli. Po dokončani službi je pri lepem pa zelo vetrovnem vremenu gosp. mojster jabolko in križ srečno postavil na zvonik ter v lepih besedah napil sv. Očetu, presvit. cesarju, mil. knezoškofu in čč. duhovščini ter se spominjal dobrotnikov in vseh živih in pokojnih Kapelčanov.

Iz Vojnika nam pišejo: Ljubi »Slov. Gospodar«! Vem, da se bodeš začudil, prečitavši moj dopis. Pred kratkim se je tukaj napravilo »Bralno društvo«, ki očitno napreduje. Saj tudi vsak izmed udov izpolnjuje svojo dolžnost. Za čitanje se dobi v društvu obilo lepih in poučljivih knjig, pa tudi časnikov, med temi so najpoglavitejši: »Slov. Gospodar«, »Slovenec«, »Domovina«, »Mir«, »Naš Dom«, »Svetilnik«, »Domoljub« i. t. d. Vsako nedeljo popoldne po večernicah se razdelijo med ude knjige in časopisi, z oprimom, ko vi udje to prečitavate, še pa drugim domačim ali sploh neudom brati dajte. Tako se skoro po celej župniji bere, to kar ima »Bralno društvo!« Dosedanji vodja tega društva g. kapelan Ferdo Pšunder so si veliko prizadevali, da bi se društvo bolj razširilo. Razlagali so nam mnogobrojne novice in poučne spise, kakor tudi namene nemčurskega lista Psychofagos. Toda sedaj morajo zapustiti vojniško faro, ker so na drugi kraj poklicani. Zato pa se res bojimo, da bi društvo ne razpadlo. Vendar upamo, da bodo drugi gospod za nas v prihodnje skrbeli. Vas pa časti in hvale vredni gospod Pšunder prav lepo zahvaljujemo za vaš trud in za vaše plodonosno delovanje za našo izobrazbo.

J. Ž.

Iz drugih krajev.

Volitve na Češkem. Dne 8. oktobra so se vršile volitve kmetijskih občin. Volitve so bile prvokrat direktne. Konečni uspeh teh volitev je sledeči: Izvoljenih je 21 mladočehov, 15 čeških agrarcev, 11 vsenemcev, 3 nemški liberalci, trije pristaši nemške ljudske stranke, dva nemška agrarca, 1 kršč. socijalec in 1 nemški radikalec. Potrebni je 22 ožjih volitev. Češki agrarci so dosedaj pridobili 11 mandatov, vsenemci pa 5, nemški liberalci so izgubili 17 mandatov.

Srbska kraljica Natalija. O bivši srbski kraljici Nataliji, nesrečni soprogi kralja Milana, pišejo listi, da je prestopila iz pravoslavne v katoliško vero. Težko verjetno.

Kdo bo škof v Trstu? S tem vprašanjem se dan na dan bavijo liberalni listi. Posebno marljiv je v tem premišljevanju židovski »Piccolo«. Prvotno se je govorilo, da utegne biti naslednik pokojnega škofa Šterka prošt Jordan v Gorici. Sedaj ugibajo nekateri tako, da bi utegnil biti imenovan za škofa tržaško-koperskega kanonik in stolni dekan Sedej v Gorici, čujejo se pa tudi glasovi, da bi prišel v Trst krški škof Mahnič. »Piccolo« pa je zvedel še za nekega drugega kandidata, to bi bil neki nemški menih benediktinec. Piše se pa tudi o Petroniju, ki vodi sedaj škofovske posle kot kapiteljski vikar v Trstu.

Bogata nevesta. Poljski grof Czartoryski se je oženil pred nekaj tedni z neko grofico Krasinsko, katera premore 71 veleposestev v Rusiji, 18 posestev v Varšavi, nekaj rudokopov v Italiji in mnogo tovarn in industrijskih podjetij, kakor tudi mnogo hiš v Parizu itd. »Stradal« baje grof Czartoryski ne bo!

Še več konj za Južno Afriko? Kakor poročajo zagrebški listi, je neka dunajska firma dala zgraditi v Zagrebu štiri velike hleve, ki so dolgi po 60 metrov in po 15 metrov široki. V te hleve bode firma začasno spravljala konje, katere bo nakupovala v Zagrebu in okolici ter jih potem odpošiljala v Južno Afriko za angleško vojsko.

Smrt v dvoboju. Dne 8. oktobra je fabrikant Löwenthal ustrelil v dvoboju poročnika Sojka. Zadel ga je v sredino srca in poročnik je bil pri priči mrtev.

Sloviti kranjski raki, ki so zadnja leta v nekaterih vodah skoraj popolnoma izmrli, se polagoma po prizadevanju raznih najemnikov ribolova zopet začenejavljati. Tako se je posrečilo g. Bergmannu, lekarjarju v Novem mestu, zaploditi v tržkem potoku 34 cm dolge rake.

Društvene zadeve.

Cecilijansko društvo. Odbor cecilijanskega društva je izvolil za svojega predsednika veleč. g. kan. Jos. Majcena, ki je odličen glasbenik ter je cecilijansko društvo vedno gmotno in duševno podpiral.

Katol. politično-izobraževalno društvo v Šmarji pri Jelšah zboruje dne 13. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne v Gradovi gostilnici v Šmarji. K obilni udeležbi vabi odbor.

Družbi sv. Cirila in Metoda so darovali pri tomboli, prirejani v gostilni Ivana Murkoviča v Mali vasi blizu Možganjec, ptujski, barbarski in smarjetinski narodnjaki 20 K. Hvala vsem, posebna pa g. juristu Klementu Vobiču.

Pri Sv. Bolfenku bl. Središča se je dne 6. vinotoka 1901 ustanovilo slovensko bralno društvo »Lipa«. Pristopilo je takoj 50 udov, in sicer 7 ustanovnih in 43 rednih udov. Mnogoštevilno obiskan občni shod je pokazal, kako zanimanje vlada pri nas za ustanovitev tega toli potrebnega društva, zato istemu lahko prorokujemo lepo bodočnost.

Političen shod pri Sv. Marjeti ob Pesnici priredi jareninsko politično društvo v nedeljo dne 20. oktobra ob 3. uri popoldne v prostorih hiše posestnika Jožefa Grušovnika na Pesnici. Poročala bodeta: poslanec Fr. Robič o političnem položaju in o regulaciji Pesnice, poslanec dr. Fr. Rosina pa o izstopu naših poslancev iz deželnega zbora štajerskega. Shod bo posebno važen, zato pridite Marjetčani in sosedje polnoštevilno!

Tamburaški zbor Vuhred-Ribnica priredi v nedeljo 13. oktobra 1901 v prostorih g. Franja Zgrm p. d. Kaižer v Vuhredu koncert s prosto zabavo in plesom. Prebitek je namenjen »Dijaški kuhinji« v Mariboru. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr. Preplače v ta blag namen se hvaležno sprejmejo. Železniška zveza jako ugodna, ker tukaj brzovlaki postajajo. Na mnogobrojno udeležbo vabi uljudno odbor.

Odprta zahteva.

Kdor od tistih, ki si toliko brusijo svoje jezike za mojim hrbtom, ve o meni kaj nepravilnega, naj to očitno objavi v tem časniku s svojim podpisom; sicer bo govorila sodnja.

Rudolf Koser,
učitelj v Vitanji.

Cerkvene zadeve.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja: Čadram 16 K, Stranice 10 K 52 h, Sv. Lovrenc na Dravskem polju 20 K, Podčetrtak 20 K, Sv. Kungota na Pohorju 25 K, Špitalič 7 K 70 h, Ptuj 42 K 08 h, Sv. Frančišek na Stražah 11 K 88 h, Dev. Marija v Puščavi 25 K 20 h, Veržeje 12 K, Dolič 30 K, Zgornja sv. Kungota 5 K 60, Kamca 30 K, Sv. Peter pri Mariboru 20 K, Sv. Križ nad Mariborom 23 K.

Iz Pohorja. Tinjčani so novega prečg. župnika z velikim veseljem in prav slovesno sprejeli. — Cela vas je bila z venčanimi smrečicami okrašena. Precejšna množica ljudij — in šolarji so sli gospodu župniku nasproti. — Belo oblečena deklica jim je podala krasni šopek in jih pozdravila z lepo od vrlega g. naučitelja Tomažiča zloženo pesmico. — Potem smo šli v procesiji med pokanjem topičev in trijančenjem zvonov v cerkev Boga prosit sreče in blagoslava novemu dušemu pastirju.